

LIBRI I PROFETIT NAHUM

1 Ky libër përmban fjalë profetike për Ninaven, kryeqytetin e perandorisë asiriane. Në të është shkruar ajo që Perëndia i tregoi Nahumit, një njeriu nga fshati Elkosh, për fatin e Ninaves.

Besimi në fuqinë shpëtuese të Zotit

²Zoti është Perëndi që kërkon dëgjuesë, pa rezerva dhe pa kundërshtime. Kush ngre krye kundër tij, provon tërë zemërimin e tij. Kush i kundërvihet atij si armik, pëson goditjen e hakmarrjes së tij të fortë. ³Zoti ka durim dhe pret, por nuk lë pa ndëshkuar asnjë padrejtësi; atij nuk i mungon fuqia për të ndëshkuar! Ai thërret në tërbimin e furtunës: retë janë pluhuri i ngritur nga këmbët e tij. ⁴Ai i bërtet ashpër detit dhe ky thahet, lumenjtë shterojnë; kullotat e harlisura të Bashanit fishken; pemët në Karmel thahen dhe madhështia e luleve në Liban venitet.

⁵Malet dridhen para tij, dhe kodrat tunden; toka thërret nga tmerri dhe bashkë me të, të gjithë banorët e saj. ⁶Kush mund të qëndrojë kur ai bën gjyqin? Zemërimi i tij derdhet si lumë i zjarrtë dhe çan edhe shkëmbinjtë më të fuqishëm.

⁷Por për të tjtë Zoti është plot mirësi, strehim i sigurt nga çdo rrezik. Ai kujdeset për ata që kërkojnë mbrojtje tek ai, ⁸edhe kur ujërat kanosen me dallgë të furishme. Qytetin që ngre krye kundër tij, e rrafshon me tokën, ndërsa armiqtë e tij i dëbon në errësirën e botës së të vdekurve.

⁹Pse nuk keni besim tek Zoti? Ai do t'i godasë armiqtë me aq vrull, saqë nuk do të ngrihen më për t'ju shtypur. ¹⁰Ata mund të mblidhen si ferra që gërshetohen me njëra-tjetrën, dhe mund të marrin zemër sa të duan, por zjarri do t'i përpijë si kashtë të thatë.

Pushteti i asirianëve do të thyhet përfundimisht

¹¹Njeriu që ngriti krye kundër Zotit dhe hartoi plane për rrënimin tënd, o Jerusalem, duhej të largohej prej teje. ¹²Dhe tani Zoti thotë: «Edhe në qoftë se armiqtë e tu kthehen me forca më të mëdha dhe të armatosur mirë, do t'u ndodhë po ashtu: prej tyre nuk do të mbetet asgjë. Ju kam hedhur në hall dhe në dëshpërim, por nuk do ta bëj përsëri. ¹³Do t'ju çliroj nga zgjedha e huaj dhe do t'jua heq barrën, nën të cilën rënkoni.»

¹⁴Ndërsa mbretit armik Zoti i thotë: «Varri yt është tashmë i përgatitur; për mua ti nuk ekziston më. Familjen tënde do ta shuaj; shtatoret e idhujve në tempullin tënd do t'i thyej.»

Vegim për rrënimin e Ninaves

2 Tashmë lajmëtari shpejton nëpër malësi duke sjellë lajmin e fitores dhe duke thirrur paqen. Festojini përsëri festat tuaja, o banorët e Judës, mbajeni premtimin që i dhatë Zotit në kohën e rrezikut.

Armiku mizor nuk do ta sulmojë më kurrë vendin tuaj; ai është mundur plotësisht. ²⁻³Armiqtë e kanë shkretuar vendin dhe ia kanë prerë hardhitë, por Zoti do t'ia rikthejë Izraelit madhështinë e tij të dikurshme.

O Ninave, tashmë po afrohet ai që po të përgatit rrënimin! Bëhu gati! «Të gjithë në pozicione! Lidhni shpatat! Vrojttoni rrugën!» ⁴Po vjen armiku; mburojat dhe veshjet e luftëtarëve janë të lyera me të kuqe; karrocet e luftës dhe heshtat e vringëlluara ndriçojnë si zjarr. ⁵Në rrugë dhe në sheshe karrocet e luftës po vërshojnë dhe kalojnë njëra-tjetrën – duken si pishtarë, si vetëtimë gjarpëruese.

⁶Në qytet mbreti mbledh të besuarit e tij; ata vrapojnë përpara. Armiku i sullet murit; tashmë po ngre çatinë mbrojtëse për dashin. ⁷Portat për në lumë hapen befasi; banorët e pallatit mbretëror i kap paniku.

⁸Mbretin e mbërthejnë në shtyllën e turpër; mbretëreshës i grisin rrobat e trupit, dhe e largojnë; shërbëtorët e saj qajnë me dënesë si pëllumbat që gugurojnë, dhe i bien me dëshpërim gjoksit. ⁹Të gjithë largohen nga Ninaveja, siç zhduket uji nga pellgu, kur ai boshatiset. «Rrini, rrini!» – u thërrasin nga pas, por askush nuk kthehet. ¹⁰Plaçkitni, merrni, ju pushtues! Merrni arin dhe argjendin! Qyteti është i mbushur plot me gjëra madhështore, me thesare të çmueshme. ¹¹Kudo që të hedhësh vështrimin, shkatërrim dhe shkretim, zemra të lëshuara dhe gjunjë të dridhur, trupa të përpëlitur nga dhembja dhe fytyra të zbehta.

¹²⁻¹³O Ninave, ti ke qenë si shpellë luani, si skuta ku tërhiqet luani dhe ku ushqen këlyshët që rriten atje të qetë. Luani doli për të plaçkitur, solli pre për këlyshat e tij, pre për luaneshat e tij. Ai mbushi çdo qoshe të shpellës së tij me pre. Ku është tani shpella e luanëve?

¹⁴«Tani ke të bësh me mua, o Ninave! – thotë Zoti i gjithëfuqishëm. – Unë do të të djeg bashkë me gjithë madhështinë tënde, dhe të rinjtë e tu do t'i grijë shpata. Plaçka e marrë tek ti do të largohet nga vendi, nuk do të dërgosh kurrë më lajmëtarë për të treguar për madhështinë dhe fuqinë tënde.»

Dënimi për Ninaven e ngarkuar me faj

3 Mjerë qyteti që derdhi kaq shumë gjak, që është mjeshtër i gënjeshtreve dhe i shtirjes! Ai është mbushur plot me mallra të plaçkitura, e megjithatë nuk mund të pushojë së vjedhuri. ²Rrënimi i tij po afrohet me goditjen e kamxhikut, me rrapëllimën e rrotave, me kuajt që rendin, me karrocet që

vërshojnë ³dhe me kalorësit që nxitojnë. Shpata si flakë dhe heshta si vetëtima! Grumbuj të rënësh në luftë, ushtarë që pengohen në kufoma të panumërta! ⁴Ninaveja sulmohet, prostituta që i ka skllavëruar kombet me joshjen dhe magjinë e saj. ⁵”Tani po i laj hesapet me të – thotë Zoti i gjithëfuqishëm. – Do të ta ngre rrobën lart në fytyrë, që të dalësh lakuriq para kombeve; ⁶do të të mbuloj me baltë dhe të vë në shtyllën e turpit. ⁷Të gjithë ata që do të të shohin, do të të kthejnë shpinën dhe do të thonë: «Ninaveja është e shkretuar! Kush do të vajtojë për këtë?» Askush nuk do të jetë i gatshëm për të të ngushëlluar.”

Fati i Ninaves është vulosur

⁸A mendon se do të të ndodhë më mirë sa qytetit të Tebes ♦ që gjendet pranë Nilit, dhe që mbrohet përreth nga uji? ⁹Egjiptianët dhe nubasit e panumërt e kishin mbrojtur, me njerëzit nga Puti dhe Libia si trupa të thirrur për ndihmë. ¹⁰Megjithatë, banorët e tij u dëbuan në mërgim. Kryetarët e tij u vunë në pranga dhe u ndanë me short ndër fitimtarët, ndërsa fëmijët e tyre u shpartalluan në çdo qoshe rruge. ¹¹Edhe ti duhet ta pish kupën e zemërimit të Zotit dhe të dehesh; më kot do të përpiqesh të mbrohesh nga armiku.

¹²Fortifikatat e tua në kufi janë si pemë fiku, ndërsa garnizonet e tua si fiq; kur shkundet pema, fiqtë bien në gojë. ¹³Burrat e fortë janë bërë frikacakë; vendi yt u dorëzohet pa mbrojtje armiqve; kështjellat u dorëzohen flakëve. ¹⁴Ngrihuni, mbli dhni ujin si rezervë për kohën e rrethimit! Përforconi muret! Shkelni baltën dhe bëni tulla! ¹⁵Por ato nuk do të të vlejné për asgjë, sepse do të të përpijë zjarri; banorët e tu do të bien nga shpata. Edhe në qoftë se ata ishin të panumërt si karkalecat – kur të ketë kaluar gjithçka, do të shihet se luzma të sulmoi ty!

¹⁶Tregtarët e tu janë më të shumtë se yjet në qiell, por ata do të zhduken papritur si karkaleci i porsadalë nga fshikëza: ai është nisur! ¹⁷Nëpunësit e tu mbikëqyrës dhe protokollistët e tu do t’ia mbathin si luzma e karkalecave që e ka kaluar natën në mur; sapo del rrezja e parë e diellit, nisen; askush nuk e di ku kanë ikur.

¹⁸Ti, o mbret i Asirisë, ministrat e tu bëjnë gjumin e vdekjes, gjeneralët e tu shtrihen të mundur, luftëtarët e tu janë shpërndarë si kopeja pa bari në malësi. ¹⁹Askush nuk mund të të vijë më në ndihmë; nuk do ta marrësh veten nga kjo goditje!

Kush dëgjon për fatkeqësinë tënde, do të duartrokitë nga gëzimi, sepse askush nuk ka mbetur pa e provuar mizorinë tënde.

♦ e pushtoi Ashurbanipali (Asiria) më 663 p.e.r.